

Dagblad “Het wonder van Arcen”

Zooo, na één jaartje overgeslagen te hebben, mogen we weer! Op onze clubavonden kon je aan de kinderen merken, dat ze er weer zin in hebben. Dit jaar zijn we gevestigd in Arcen, een nieuw terrein, waar we nog nooit zijn geweest. Kampterrein “de kale vlakte”. Kaal is dit terrein niet, nadat 2 jaar niemand is geweest, op dit terrein. En het is geen ene meter vlak, dus de naam doet nog geen eer aan. Voor de verdere rest is het een schitterend terrein.

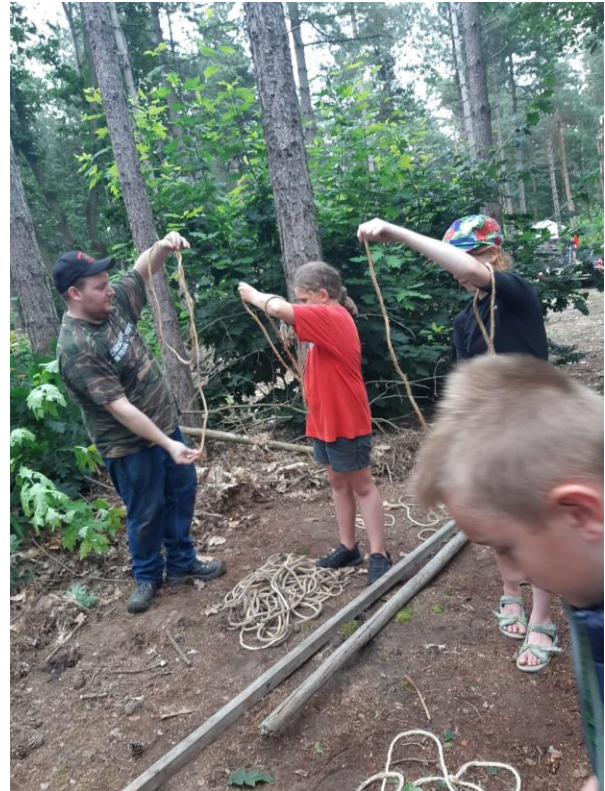
Het begon allemaal Zaterdag ochtend, laatste traantjes werden nog snel weggepinkt door de ouders. En om stipt 09:30 uur ging het eerste peloton fietsers op pad. Met vlak daar achteraan, de huifkar met de kleinere kinderen. De motor begeleiding werd dit jaar gedaan door Dennis Willems en Ralf Sanders. Ieder weggetje was veilig voor de fietsers. Bedankt Mannen!! Onderweg werd er nog een pauze gehouden bij een bekende ex Bessembiender, Anne Steegh-Krebbbers. De kids hebben zich goed vermaakt in het outdoor kinderspeeltuin Steegh-Krebbbers!!! Zelfs van het zwembad werd gebruik gemaakt. Mitch Wolf zag deze staan, en wilde een waterpistooltje eruit pakken. En wat gebeurt er. Hij valt half in het water. Zijn T-Shirt was zeik nat, en dat nog vóór we op het terrein zijn. Volgende keer beetje oppassen Mitch!! Tevens bedankt voor de tomaten, de ijsjes en dat we gebruik mogen maken van jullie tuin. Dit was halverwege de route en het tempo zat er daarna alweer lekker in. Zou het dan zo zijn, dat we zonder kleerscheuren of kapotte fietsen het kampterrein bereiken? Daar dacht Tim Loock anders over. Met de finish in zicht, vloog zijn spin, waarmee hij zijn tas vastgebonden heeft er af, en in zijn wiel gedraaid. Niks ergs, maar Tim kon niet meer verder en moest de laatste 100 meter lopen. Balen Tim!!

Enmaal op het terrein aangekomen, stonden al wat tenten klaar. Hebben de kabouters de tenten opgebouwd??!! Nee, tuurlijk niet, dit waren wat mannen, die wat hand en span diensten verrichten. Scheelt weer in de middag wat tijd. Bedankt Heren, super belangrijk werk !! De kinderen gingen al gauw het terrein verkennen, en nadat iedereen wist waar ze hun tent, bank wasrek, fietsenrek mochten opbouwen, kon het “sjorren” beginnen.

Dagblad “Het wonder van Arcen”

Het is natuurlijk alweer 2 jaar geleden, dat we op kamp zijn geweest, dus de sjortechnieken waren alweer een beetje verwaterd. Maar met hulp van de leiding kwam iedereen een heel eind. Nadat Beau Sanders snel de technieken onder de knie had, begon ze de tafel te sjorren. Ze leerde zelfs de jongens van Vendel 4 sjorren. Goed gedaan Beau! Ook bij Vendel 3 werd er met aandacht naar het sjorren gekeken. Ex leider en kamp “veteraan” Rick Heijligers leerde de jongens en meisjes, de fijne kneepjes van het vak. Vendel 5 zijn de oudste jongens en meisjes van het kamp. Dit clubje gaat al jaren mee, maar nu dachten ze ook nog slim te zijn. We pakken wat klapbanken en tafels en klaar. We gaan geen namen noemen, die veelvuldig met deze tafels en banken hebben geslepen, en deze weer heeft moeten terug brengen. Of niet Damien 😊.

Tegen etenstijd waren de vendels al redelijk compleet. Dus er kon aan de zelf gesjorde tafel gegeten worden. FOURRAAGGEEERRREENN, EN UN POT MIT BRINGE VUR DE SOEP EN SCHALE VUR DE HAMBURGERS EN KNAKWORSTEN galmde over het kampterrein. De Fourrage (keuken) bestaande uit Jan Verpoort en Theo Toonen heeft er weer voor gezorgd dat alles op tijd klaar was. We zijn weer benieuwd hoe dit jaar hun Fourrage komt te heten.

Met een gevulde maag gingen ze weer verder met bouwen. De kleine kinderen wilden natuurlijk hutten maken, en een schommel. Deze schommel hadden ze gezien bij Vendel 4. Die hebben ze helemaal zelf gemaakt. Goed gedaan!! Naar mate de tijd verstreek, werd het ook donkerder. Mooi moment voor een avondspel. Traditioneel was dit leiders zoeken. In groepen (jongere en oudere gemixt) werd gezocht naar leiding, die dierengeluiden maakten in het bos. Het was een groot beestenboel in het bos. BOOEEEE, ROEKKOOEE, IAA IAA, WOEEFF WOEEFFF, TOK TOK TOKKK.... Natuurlijk werden de beesten gevonden.

Dagblad “Het wonder van Arcen”

Hierna kregen de kinderen een bekertje chocomelk en was het tijd om te wassen. Ze zagen eruit na vandaag. Een wasbeurtje deed wonderen. Daarna konden ze dus fris en fruitig het bedje induiken. We denken dat Jill Supheert, vannacht bezoek krijgt van de tandenfee. Bij haar is een tandje eruit gevallen. Verder waren ze echt doodop, want het was al gauw stil op het terrein....

De Zondag staat in teken van de tocht door Arcen. Hopelijk blijft het weer mee zitten, iedereen graag daarvoor blijven duimen....

Tot morgen, en groete uut Arcen!